

ת"פ 37993/01/16 - מדינת ישראל נגד ארוא עיאדה

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 37993-01-16 מדינת ישראל נ' עיאדה
לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשמת
ארוא עיאדה

25 דצמבר 2017

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיגל אלפר ועו"ד רעיה באמנולקר

ב"כ הנאשמת עו"ד איהאב ג'לג'ולי

הנאשמת בעצמה

גזר דין

הנאשמת הודתה והורשעה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של נסיון כניסה לישראל שלא כדין.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 18.1.16 נסעה הנאשמת במונית כשבכוונתה להכנס לתחומי המדינה ומשנעצרה במחסום לבדיקה שגריתית והתבקשה ע"י הבודק להציג תעודה מזהה, הציג הנהג רישיון נהיגה השייך לו ותעודת זהות על שם אישה אחרת.

בדין טענה המאשימה כי מדובר לכאורה במעשה אשר הצריך תיאום ותכנון של הנאשמת עם הנהג וכן במעשה אשר פוגע בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

כאמור, אך בשל ערנות הבודק במחסום נמנעה השלמת העבירה המוגמרת.

מדובר בנאשמת אשר הורשעה בעבר בעבירה מושלמת של כניסה לישראל שלא כדין ובהפרעה לשוטר ונדונה ל-45 ימי מאסר ול-6 חודשי מאסר על תנאי, אשר ניתנים להפעלה במקרה שבפניי.

לפיכך עותרת המאשימה להפעיל את המאסר המותנה ולהשית על הנאשמת עונשים נוספים, כאשר מנגד מבקש באת

עמוד 1

כוח הנאשמת לחרוג מהכלל ולהורות על הארכת המאסר המותנה.

נוכח מכלול הנסיבות, הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמת הינו החל מתקופת מאסר קצרה ועד 6 חודשי מאסר.

באשר לענישה בתוך המתחם, עותר כאמור ב"כ הנאשמת להורות על הארכת המאסר המותנה.

ב"כ הנאשמת מיקד טיעוניו בנסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת ותמך טיעוניו אלו במסמך רפואי המלמד כי הנאשמת סובלת, ככל הנראה, מסרטן העור ומדיכאון חמור.

כן טען ב"כ הנאשמת כי זו הודתה בכתב האישום המתוקן וכי מאז לא נכנסה לישראל שלא כדין.

אכן כטיעוני ב"כ המאשימה, סעיף 56 א' בחוק העונשין מורה כי ככלל, יופעל מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד מי שהורשע בעבירה המפעילה את התנאי. עם זאת, ניתן בהתאם לחוק, להורות על הארכת המאסר המותנה, כאשר בית המשפט סבור כי לא יהא זה צודק להורות על הפעלת התנאי.

במקרה שבפני, נדונה הנאשמת למאסר על תנאי ממושך באופן יחסי לחומרת העבירה בה הורשעה בחודש ספטמבר 2013 וביצעה את העבירה המפעילה את התנאי בחלוף למעלה משנתיים מעת הטלת התנאי.

מדובר, כאמור, בתנאי ממושך יחסית, ובנאשמת אשר לא השלימה את ביצוע העבירה, אף אם כאמור בשל ערנות הבודק.

זאת ועוד, מדובר במי שלחובתה הרשעה קודמת אחת בלבד ועיקר הוא בנסיבותיה האישיות המורכבות, כפי שפורטו ע"י בא כוחה.

בנסיבות כגון דא, נמצא כי בתי המשפט חרגו מהכלל המורה על הפעלת המאסר המותנה והורו על הארכת המאסר המותנה. כך נעשה אך לאחרונה במסגרת עפ"ג 7844-09-17 בעניין סולמיאן בבית המשפט המחוזי מרכז.

נוכח מכלול הנסיבות והעובדה כי מדובר בנאשמת שלא תוכל לרצות מאסר בעבודות שירות, אני סבורה כי לא יהיה זה צודק להורות על מאסר של ממש, ולפיכך באופן חריג ראוי להורות על הארכת המאסר המותנה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשמת בתיק פלילי (שלום חיפה) 27464-09-13 יוארך בשנתיים נוספות מהיום.

2. קנס בגובה 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1.2.18.

3. הנאשמת תחתום על התחייבות בגובה 5,000 ₪ למשך שנתיים מהיום להמנע מביצוע עבירה על חוק הכניסה לישראל.

הנאשמת תחתום היום על ההתחייבות אחרת תיאסר למשך שבועיים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ח, 25/12/2017 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

הוקלדעלידיבת-אלבניטח